

Tagut nedir? Reddinin keyfiyeti nedir? Onu tekfir etmenin gerekliliği nedir?

Hamd âlemlerin rabbi Allah'a mahsustur. Selam Allah'ın resulünün üzerine olsun.

Beraatin aslı ki o öyle bir şey ki İslam ancak onunla sıhhat kazanır. Allah'tan başka ibadet edilen her şeyden uzaklaşmayı gerektirir. İşte bu tagutu inkarın aslıdır. Allah'ın dediği gibi :

"İbrahim babasına ve kavmine dedi ki; ben sizin ibadet ettiklerinizden beriyim."¹

Bu ayetteki beraat Allah'tan başkasına yapılan ibadetten beri olmaktır. Buradaki kasıt taguttur. Bu da tagutu inkarın aslıdır. İslam ancak bunlardan beri olmak ile tamamlanır. Allah dedi ki;

"Sizin için İbrahim ve beraberindekiler de güzel örnekler vardır. Onlar kavimlerine dediler ki; biz sizden ve sizin Allah'tan başka taptıklarınızdan beriyiz. Sizi tekfir ediyoruz. Sizin ile bizim aramızda bir olan Allah'a tevhid üzere iman edinceye kadar düşmanlık ve buğz başlamıştır. Ancak İbrahim babasına şöyle dedi; senin için Allah'a istiğfar edeceğim. Ancak ben Allah'a karşı sana bir şeye malik değilim. Rabbimiz sana tevekkül ettik."²

Taguttan beri olmak ona ibadetten uzaklaşmaktır.

(İçlerinden biri şöyle demişti:) **"Mademki siz, onlardan ve Allah'tan başka taptıkları putlardan ayrıldınız, o halde mağaraya sığının ki, Rabbiniz rahmetinden size genişlik versin ve işinizi rast getirip kolaylaştırsın."**³

"Ben, sizden ve Allah'tan başka taptığınız şeylerden çekilip ayrılışımı da Rabbime dua (ibadet) ederim. Rabbime yalvarışım da mahrum kalmayacağımı umarım."⁴

"İbrahim, kavminden ve onların Allah'tan başka ibadet ettikleri şeylerden uzaklaşınca, biz ona İshak'ı ve (İshak'ın oğlu) Yakub'u ihsan ettik. Ve hepsini de peygamber yaptık."⁵

Gene tagutun kullarından uzaklaşmakta ona ibadetten uzaklaşmaktır. Çünkü iman ancak onun kullarından uzaklaşmak ve iki sınıf tagutun kullarından uzak durmak ile olur:

Birincisi; Onlardan uzaklaşmak onlara yardım etmemek, dostluk beslememek ve onlarla beraber olmamaktır. İslam ancak bununla tamamlanır. Bu yüzden her kim bugün taguta yardım eder onunla beraber olur taatini ikrar ederse dostluğunu ikrar ederse ve muvahhidlerin aleyhinde yardım ederse oda onlar gibi kafirdir. İster ilme müntesip olsun isterse genel olsun hepsi birdir. Çünkü dinin aslı ancak bununla tamamlanır. Mümtetine suresindeki ayette zikrettiğimiz gibi.

İkincisi; kim dinin aslını gerçekleştirir ise yani taguta ibadetin batıllığına itikad eder, ona buğz eder ve ona düşmanlık ederse ondan beri olursa işte bunda da bazı çeşitler vardır;

Bir; eğer tagutun diyarından çıkmaya güç yetirebilmesine rağmen çıkmamış ise bu alimlerin icması ile günahkardır. Allah c.c. dediği gibi;

"Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, "Ne işte idiniz?" derler. Onlar da: "Biz yer yüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?" derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir."⁶

¹ Zuhruf 26

² Mümtetine 4

³ Kehf 16

⁴ Meryem 48

⁵ Meryem 49

⁶ Nisa 97

Taguttan Beri Olmanın Keyfiyeti

“Gerçekten de iman edip hicret eden, mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad veren, onları barındırıp yardım edenler, işte bunlar birbirlerinin dostlarıdır. İman ettiği halde henüz hicret etmemiş olanlar, hicret edinceye kadar onlar üzerinde herhangi bir velayet hakkınız yoktur. Bununla beraber dinde sizden yardım isterlerse, sizinle arasında antlaşma bulunanlar aleyhine bir durum olmadıkça, onlara yardım etmeniz de üzerinize borçtur. Allah bütün yaptıklarınızı görüp duruyor.”⁷

İki; güç bulamamasından dolayı kafilerin diyarından ayrılamayan kişinin halidir. Bazen bu bugün olduğu gibi hicret edecek bir darul İslam olmamasından yada bazen çıkmaya güç yetirememesinden veya ona yolu gösterecek olmamasından olabilir. Ya da kadın, çocuk gibi çıkmaya güç yetiremeyenler olabilirler.

“Ancak gerçekten aciz ve zayıf olan, çaresiz kalan ve hicret etmeye yol bulamayan erkekler, kadınlar ve çocuklar hariç...”⁸

“Umulur ki, Allah bu kimseleri affeder. Allah çok affedici, çok bağışlayıcıdır.”⁹

Üç: ilim ehli az önceki icmalarından tağutların beldesinde dinini izhar edebilen, hakkı savunabilen, dinini izhar edip tağuta zahiren ve batınen düşmanlığını ortaya koyanları istisna etmişlerdir. Dediler ki; bunlar için hicret vacip değildir, ancak bunlara hicret müstehaptır.

Şeyh Abdullah ibn Abdurrahman Ebu Batın dedi ki;

“Müşriklerin arasında dinlerini izhar edenleri zikretmedim. Eğer tevhidi izhar etmeye güç yetirirse, öyle ki kabirlerin yanında yaptıkları ve diğer işlerinin şirk olduğunu onlara söyleyebiliyor, onların batıl ve delalet olduğunu açıklayabiliyorsa ve diyorsa ben bunlardan ve yaptıklarından beriyim bu kişinin hicret etmesi vacip değildir. Eğer buna güç yetiremiyor ve dinini izhar edemiyorsa, onların yaptıklarının batıllığına inanarak ve büyük şirkler olduğuna inanıyorsa bu kişi üzerine düşen vacibi terk etmiştir. Bundan dolayı tekfir edilmez.”

Abdullatif Ali şeyh dedi ki;

“Bunun büyük günahlardan olduğunu ikrar ettik. Ancak bunu yapan kuranın nassı ile büyük bir tehditin altındadır. İlim ehlinin icması da bu yöndedir. Ancak dinini izhar eden bunun dışındadır. Buna güç yetiren dedillendiren ve dinini izhar eden bu genelden istisnadır. Ancak ayet böyle olmayanlara ulaşır.”

Müslümanın darul küfür de dinini izhar etmesinden dolayı darul kufur de ikame etmesi meselesi hakkında ilim ehli arasında ihtilaf söz konusudur. Bazıları vacip olan delillerin umumundan çıkarak müslümanın darul islama hicretinin vacip olduğunu söylemişler. Bu deliller haslaştırılamaz demişler, diğerleri de çıkışının müstehab olması ile beraber eğer dinini izhar ederse kalmasının caiz olması görüşüne gitmişlerdir.

Ancak bir kişi hem çıkmaya güç yetirir de hem de darul kufurde mustadaf konumunda olursa bunun haramlığında icma vardır.

Gene aynı şekilde mustadaf ve çıkmaya yol bulamayan ve kendisine yol gösterenin bulunmamasından dolayı darul kufurde kalanların özründe de icma vardır.

Bu meselelerin hepsi tağutu inkarın aslının tahakkuk etmesine bağlıdır. Ki o tağuta ibadetin batıllığına itikad etmek, bugz etmek gücü ve kudreti oranında onlara düşmanlığı izhar etmek ve onlarla savaşmaktır. her kim de tağutların dinine girmeyi izhar ederse, ya da Allah’tan başkasına ibadet eder, yada ona yardım ederse küfründe, yada onlarla muvahhidlerin aleyhinde durursa bu kişi kafirdir dinin aslını yerine getirmemiştir.

⁷ Enfal 72

⁸ Nisa 98

⁹ Nisa 99

Burada bu asılla alakalı başka bir mesele daha vardır. Tağuta ve dostlarına düşmanlığı ve bugzu izhar etmek ile onu gizlemek arasındaki farktır. Muradımız dil ile az önce konuşmuş olduğumuz dinin aslının gerçekleştirilmiş olup olmamasıdır. Ben diyorum ki konuştuğumuz dinin aslı ne zaman sıhhat bulur? Eğer tağuta ibadetin batıllığına itikad ederse ve buğz ederse bu gerçekleşir. Müslümana vacip olan tağutan olan buğzunu dile ile ortaya koymasındır. Kim bunu dili ile yapmaya güç yetirirde yapmaz ise o günahkardır. Kimde buna güç yetiremez ise aynı zamanda hicrete de güç yetiremez ise mustadaf müminlerin hali gibidir ki bu kişi mazurdur.

Allah size Kitab (Kur'an)da: **"Allah'ın âyetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, o kâfirlerle oturmayın. Aksi halde siz de onlar gibi olursunuz"** diye hüküm indirdi. **Muhakkak ki Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.**¹⁰

Allah c.c. küfrü inkar etmeyenin, ondan beri olmayanın ve onunla oturanın onlar gibi kafir olacağı hükmünü vermiştir.

"Sizden kim bir münker görür ise onu eli ile düzeltsin. Eğer güç yetiremez ise dili ile düzeltsin. Eğer buna da güç yetiremez ise kalbi ile buğz etsin. Buda imanın en zayıf halidir."

Abdullah ibn Mesud'dan; Resulullah sav şöyle dedi;

"Allah benden önce hiçbir ümmete peygamber göndermesin ki illa ki onunla beraber havariler ve ashabını göndermiştir. Onun sünnetini alırlar ve emirlerine uyarlar. Onlardan sonra öyle topluluklar gelir ki; yapmadıklarını söylerler, emredilmediklerini yaparlar. Kim onlarla eli ile cihad ederse o mümindir. Kim onlarla dili ile cihad ederse o mümindir. Kim onlarla kalbi ile cihad ederse o mümindir. Bunun arkasında da hardal tanesi kadar iman yoktur."

Eğer kalbin mücadelesi biter ise iman kalpte biter. İmanın aslında kalbin küfre buğz etmesi ve dümanlık göstermesidir. Kalbin buğzu ise kalbin bu küfrün batıllığına itikad etmesine bina olunmuştur. İkisinden biri ne zaman biter ise ya da hepsi ne zaman biterse imanda biter. Ne zaman kalpte tağutun ibadetinin batıllığına itikad biter ise dinin aslı da biter. Kim tağut ile eli ile cihad edemez ise ona dili ile cihad etmesi vaciptir. Buna güç yetiremeyen kalbi ile buğz etmesi vaciptir. Kimde kalbi ile mücadeleyi terk eder ise İslam dininin aslını terk etmiştir.

Şeyh Abdullatif Ali Şeyh Dedi ki;

"Düşmanlığın izhar edilmesi meselesi var olması meselesinden başka bir konudur. Birincisi; korku ve acziyet ile özü olur kişinin; ali İmran 28. ikincisi; olmazsa olmazdır. Çünkü bu tağutu inkar kapsamına girer ki Allah ve resul sevgisi ile onun sevgisinin arasında girmesidir. Müminden bu eksik olamaz. Her kim düşmalığı izhar etmeyi terk ederek Allah'a asi olur ise; o günahkar olur. Eğer düşmanlıktaki asıl ise onun gibi isyan edenlerin hükmü gibidir ki bu hicreti terk etmeye izafe olursa Allah'ın şu sözünden nasibi olabilir; **"Melekler, kendilerine zulmeden kişilerin canlarını aldıklarında, onlara, "Ne işte idiniz?" derler. Onlar da: "Biz yer yüzünde zayıf kimselerdik." derler. Melekler: "Allah'ın yeryüzü geniş değil miydi, siz de orada hicret etseydiniz ya?" derler. İşte bunların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü gidiş yeridir."**¹¹. Fakat hicret etmedikleri için tekfir edilmezler. Çünkü ayette tehdit var fakat tekfir yok. İkincisi ise kalbinde düşmanlık adına hiçbirşey bulunmayandır. Bu halde müşriklere düşmanlık yapmadığı gerçeğini tasdik eder ki; bu büyük bir iş büyük bir günahdır. Müşriklere düşmanlık yapmamaktan sonra hangi hayır kalır ki?"

Tağuttan beri olma ve uzaklaşmanın manası hakkında Allah şöyle buyurdu;

"Andolsun ki biz her ümmete, "Allah'a ibadet edin ve putlara tapmaktan sakının." diye bir peygamber gönderdik. Allah, bu ümmetlerden bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da

¹⁰ Nisa 140

¹¹ Nisa 97

Tağuttan Beri Olmanın Keyfiyeti

sapıklık hak olmuştur. Şimdi yer yüzünde bir gezip dolaşın da bakın ki, peygamberleri yalanlayanların sonunun ne olduğunu bir görün? ¹²

“Tağuttan, ona kulluk etmekten kaçınip da tam gönülle Allah'a yönelenlere gelince, müjde onlarıdır. Haydi müjdele kullarımı.”¹³

İmanın hakikat bulması ancak tağuta ibadetten uzaklaşmak ile olur. Bu asıl tahakkuk etmez ise iman tahakkuk etmez. Dedi ki;

“İman edenler, Allah yolunda savaşır. İnkâr edenler de tağut yolunda savaşır. O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü şeytanın hilesi zayıftır.”¹⁴

Kim tağut ile savaşır ve muvahhidlerin aleyhinde onlara yardım eder ise dinin aslı tahakkuk etmez. Ondan uzaklaşmak tağutla beraber savaşmak bazen görüş ile bazen mal ile ve bazende nefis ile olur. Bu tağutun evliyalarından olur.

“Allah, iman edenlerin velisidir. Onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. İnkâr edenlerin velileri de tağuttur, onları aydınlıktan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar cehennemliklerdir. Orada ebedî olarak kalırlar.”¹⁵

Burada mühim bir mesele daha vardır. İnsanların uyarılması gereken bir mesele. Bazı insanların yanında ilim ehli olan bazı büyüklerin muayyen tağutlardan bazılarının tekfirlerinde tavakkuf ettiklerini ve bununla beraber tağuttan uzaklaştıklarını ve onlara düşmanlık yaparak onlardan uzaklaşmış olduklarını iddia etmelerine dikkat etmek lazım. Tağutları tekfir etmemek meselesi basit bir mesele değildir çünkü tağutun tekfirinde duran kişi de tekfir edilir. Müşrikler onun halini bilirseler tabi durum döyledir. Tağuttan beri olmak ve onları tekfir etmek dinin aslıdır. Bu yüzden Şeyh Muhammed ibn Abdulvehhab dedi ki;

“Bunları bildin ise, bu insanların itikad ettikleri tağutlar, haraç ehlinden ve diğerlerinden, has ve genel olarak herkesin yanında meşhur olan bu varlıklar ki onlara uymayı insanlara emrediyorlar. İşte bunların hepsi islam'dan dönen kafirlerdir. Kim bunu söyleyen Müslümanlarla mücadele ederse yada onları tekfir edenleri inkar ederse yada onların bu yaptıklarının hata olmasını bilmesine rağmen onları dinden çıkarmadığını iddia ederse bu mücadelecî hakkında derim ki; bu adam fasıktır şehadeti kabul edilmez. Arkasında namaz kılınmaz. Bilakis islamı sahih olmaz. Ancak bunlardan beri olur ve onları tekfir eder ise ancak islamı sahih olur.

“Dinde zorlama yoktur. Çünkü doğruluk, sapıklıktan ayırd edilmiştir. Artık her kim tâğutu inkar edip, Allah'a inanırsa, sağlam bir kulpa yapışmıştır ki, o hiçbir zaman kopmaz. Allah, her şeyi iştir ve bilir.”¹⁶

Şeyhin *‘Bilakis islamı sahih olmaz. Ancak bunlardan beri olur ve onları tekfir eder ise ancak islamı sahih olur’* sözünü iyi düşün.

Bizim kendini ilme nispet eden bazılarını tekfir etmemizin tek sebebi bu tağutları tekfir etmemeleri değildir. Bu sadece sebeplerden bir sebeptir. Ancak onlar tağuttan uzaklaşmayı gerçekleştirememişlerdir ki İslam ancak bununla sıhhat kazanır. Onlar tağutlarla kalmışlar, onlarla beraber savaşmışlar, onları itaatın vacip olduğu Müslümanların emiri saymışlar ve onlara karşı çıkanları haricilikle suçlayarak, emire isyan ettikleri için hariciliklerine hükmetmişlerdir. Bilakis tekfir, delalet ve akılsızlık Allah'ın itaat edildiğinde kişinin dinden çıktığına hükmettiği ve tağutun dostlarından saydığı duruma düşmüştür. Bu meselede çok önemli tenbihlerde bulunmak

¹² Nahl 36

¹³ Zümer 17

¹⁴ Nisa 76

¹⁵ Bakara 257

¹⁶ Bakara 256

lazımdır. Bize kendini nispet edenlerin sözlerimizi başka yere hamletmemeleri için tam bir tenbih gerekir.

Vacip olan orada şunu bilmektir ki; tağutun hakikati ve mücerred mürtedin arasındaki farkın şeran ve aklen bilinmesidir. Çünkü tağut küfürden sonra daha da haddini aşarak ileri gidene verilen isimdir. Alimler bu tanım üzere icma etmişlerdir. Tıpkı ilim ehlinin ittifak ettiği ve şöyle tarif ettiği gibi;

“Tağut; Kulun kendisi ile haddi aştığı ibadet edilen, tabi olunan ve itaat edilen her şeydir.”

Bu hakikat mücerred irtidattan farklıdır. Bunun için İbn Kayyım şu ifadeyi kullandı:

“Tağut; Kulun kendisi ile haddi aştığı ibadet edilen, tabi olunan ve itaat edilen her şeydir. Her kavmin tağutu Allah ve resulünden başka muhakeme olunandır. Yada Allah ve resulünden başka ibadet edilen yada Allah ve resulünden başka basiretsizce tabi olunandır. Allah’a itaat olmadığını bilmedikleri meselede itaat edilendir. Bunlar dünyanın tağutlarıdır. Bunu iyi düşünür isen; ve aynı zamanda insanların halini de düşünürsen, onların çoğunun Allah’ın ibadetinden yüz çevirip tağuta ibadet ettiklerini resulünün taatinden ve yardımından tağuta yardım ve itaat etiklerini göreceksindir.”

Sen gene şunu göreceksin ki tağut; kendisine yapılan ibadetten razı olan ve kendini Allah’a ortak kılan kişidir. Tağutun ve tağuta kul olanların hakikati farklıdır. Tağut Allah ile onun hakkında cedel edendir. Onun kulu ise ona bu ibadeti sarf edendir. Şeriat ve akıl ile bilinmesi zaruri şeylerdendir ki ibadet edilen ibadet edenlerden büyüktür. Eğer müşrik şirki ile Allah’a iftira eden ve Allah’ın hakkını başkasına sarf eden ise tağut ise ondan daha büyük iftiracı ve daha büyük müşriktir. **Hani bir zaman Lokman, oğluna öğüt vererek demişti ki: "Yavrucuğum! Allah'a ortak koşma, çünkü Allah'a ortak koşmak (şirk), elbette büyük bir zulümdür."**¹⁷. Sana vahyolunana uy! Ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. Çünkü O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır.¹⁸ çünkü o sadece yalanlamak ve ibadeti ondan başkasına sarf etmek ile kalmamış kendisinin ibadete müstehak olduğunu iddia etmiştir. Bu işte müşriğin işinden daha büyük bir iştir. Bilakis müşriklerin tekfiri tağutu inkarın furularından bir furudur sadece. Ve malumdur ki hükmün aslı hükmün furuundan daha katıdır.

O zayıf düşürülenler de o büyüklük taslayanlara: "Hayır, (işiniz) gece, gündüz hilekârlıktı. Çünkü siz bize Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eş koşmamızı emrediyordunuz." derler. Bunlar azabı gördükleri zaman içlerinden pişmanlık getirmektedirler. Biz de o kâfirlerin boyunlarına demir halkalar geçirmişizdir. Onlar sadece yaptıklarının cezasını çekiyorlardır.¹⁹

Tağutun hükmünün diğer kafir ve mürtedlerin hükmü gibi sayılması caiz değildir. Çünkü tağut küfürde haddini aşmış ileri gitmiştir. Bunun için Allah tağutu tekfir etmeyi vacip kılmıştır ve onu dinin aslı saymıştır. İslamda ancak bunun ile tamamlanır ve bu beraatin ta kendisidir.

İbn kayyım’ın dediği gibi;

“... Ona gelen de ona itaat etmesi...”

Yani tıpkı Allah c.c.’ın resulün gönderildiğine kabul etmesine rağmen ona tabi olmayan kişinin imanını kabul etmemesi gibidir. Allah şöyle dedi;

Bir de "Allah'a ve Resulüne inandık ve itaat ettik" diyorlar da, sonra bunun arkasından yan çiziyorlar; bunlar mümin değillerdir.²⁰

Allah’ın kendisine ve resulüne iman iddiasında bulunup sonra da ondan yüz çevirenden imanı nefyettiği gibi;

¹⁷ Lokman 13

¹⁸ Yunus 109

¹⁹ Sebe 33

²⁰ Nur 47

Tağuttan Beri Olmanın Keyfiyeti

Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resulüne davet edildiklerinde müminlerin sözü ancak "İştittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte bunlar asıl kurtuluşa erenlerdir.²¹

De ki, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin! Eğer aksine giderlerse, şüphe yok ki Allah kâfirleri sevmez.²²

Sana ganimetlerin bölüştürülmesini soruyorlar. De ki, ganimetlerin taksimi Allah'a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten mümin kimseler iseniz Allah'tan korkun da birbirinizle aranızı düzeltin. Allah'a ve Resulü'ne itaat edin.²³

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin, Peygamber'e itaat edin ve amellerinizi boşa çıkarmayın.²⁴

Şeyhulislam dedi ki; "Onlar hakkında bir şey söylemem ve müşriklere itiraz etmem..."

Şeyhin sözünü iyice düşününce anlayacaksınız ki; bugün insanların çoğu hatta kendisini ilme nispet edenler bırak tağuta küfretmeyi ona yardım eder ve savunur olmuştur bu halleri ile. Bilakis bazıları tağutları kalpten sevdiklerini söylüyorlar, malları ve canları ile onların yolunda savaşıyorlar ve kalemlerini muvahhidlerin aleyhinde kullanıyorlar. Bu sınıfa hiç kimse muhalefet edemez. Onlar onlara buğz etseler dahi onlar onlara buğz etmezler. Onların onlarla olduklarını görürsün ve onlara yardım ettiklerini de. Kötü alimler bugün diyorlar ki kanunlara muhakeme olmak caiz değildir. Yada kanunlara muhakeme olanlar kafir olurlar derler ancak yapanları muayyen olarak tekfir etmezler. Bunlardan daha acayip olanı ise bunları itaati vacip olan emir sahipleri saymaları ve insanları onlara itaate girmeye davet etmeleridir. Onlara karşı çıkmamaları da bu acayıplıklardendir. İnsanların göğüslerine vesvese vererek onları tekfir edenleri haricilik ile itham ediyorlar. Belki onları hem de tekfir ederek insanların köpekleri olarak vasıflandırıyorlar. Onlarla savaşmaya ve onları temizlemeye insanları teşvik ediyorlar. Bu yaptıklarında bu küfürdür veya bu caiz değildir sözlerinde yalancı olduklarını gösterir. Hakikatte buna itikad etseler dahi yaptıklarından dolayı bunlara itibar edilmez. Aslında onlara buğz etmeleri uzaklaşmaları ve onlarla din sadece Allah'ın oluncaya kadar savaşmaları gerektiğini emretmek zorundalardı. Çünkü ümmet Allah'ın şeriatını bir kenara bırakıp başka şeriat ile hükmedenin küfrüne icma ettiler. Kötü alimler bile bu icmanın böyle olduğunu biliyorlar. Ancak zorluk onları uzaklaştırdı. Dinlerinden ayrıldılar. Eğer onlar dinlerini izhar etselerdi malları ve dünyaları giderdi. Tağutlarda muvahhidleri kovaladıkları gibi onları da kovalarlardı. Onlar tağutun dinine iltizam ettiler. Allah'ın dinini değiştirerek islam'dan çıktılar Allah'ın dinini değiştirdiler ta ki sadece onların dinine muvafakat edenleri kabul ettiler. İnsanları bu yeni dinlerine çağırdılar. İnsanların tazim ettikleri kendilerini ilme nispet edenler bu din ile gelince insanlar kabul ettiler. Bu alimlerin yaptıklarından daha büyük günah var mıdır? Bunlardan sonra Allah dinini izhar eden ve kalmasını sağlayan ona yardım ediciler ve mahaller kıldı. Kim bu emanetten yüz çevirirse Allah yerine başkasını getirir onlarda onlar gibi olmazlar.

İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer siz Hakk'tan yüz çevirirseniz Allah yerinize başka bir kavim getirir. Sonra onlar sizin gibi olmazlar.²⁵

O öyle bir Allah'dır ki, Resulünü hidayetle ve hak dinle bütün dinlere üstün kılmak için göndermiştir. Müşrikler hoşlanmasalar da.²⁶

²¹ Nur 51

²² Ali imran 32

²³ Enfal 1

²⁴ Muhammed 33

²⁵ Muhammed 38

²⁶ Tevbe 33

Malumdur ki; şüphesiz hak zıddına karşı muhalafet ve beraat göstermek zorundadır. Hak ehli de tağuttan ve dostlarından beri oldular. Kötü alimler ise onların yanında oldular yardımlarında oldular. Çünkü onlar Allah'ın dinini değiştirerek onlara ilk yardımlarını yaptılar. Tağuta muhalefet edip nefislerine yönelen bu insanlar yanlarında iman ve nefis kuvveti olmadığı için tağutun dinine iltizam ettiler. Müslümanların aleyhinde oldular ve harici olduklarına hükmettiler. Tağutlara muvahhidleri hapsedmek ve onların ehillerine zulm etmek hakkında fetva verdiler. Bu tağuta imanın ta kendisidir. Bu tağuta yardımın en büyük şeklidir. Bu tağutun en büyük askerliğidir.

Hele ateş içinde birbirlerini protesto ederlerken, zayıf olanlar, büyüklük taslayanlara: "Hani bizler size tabi idik. Şimdi siz bizden bir ateş nöbetini savabiliyor musunuz?" derler.²⁷

O zaman kendilerine uyulan kimseler, azabı görerek kendilerine uyanlardan kaçıp uzaklaşmışlar ve aralarındaki bütün bağlar parça parça kopmuştur.²⁸

Şeyhul İslam Muhammed dedi ki;

“Vallahi Ey kardeşlerim! Dininizin aslına, başına ve sonuna sarılın. Başına ve esasına. Oda Lailaheillallah şهادetidir. Manasını bilin. Ehlini sevin. Kardeşleriniz kılın onları. Uzakta olsalar dahi. Tağutları tekfir edin. Onlara düşmanlık edin ve onları sevenlere buğz edin. Onları tekfir etmeyen ve savunanlara buğz edin. Ya da onlardan banane diyenlerden de nefret edin. Yada Allah beni onlarla mükellef kılma diyenlerden de. Bunu diyenler Allah'a yalan iftirada bulunmuşlardır. Bilakis Allah onları onlarla mükellef kıldı. Onları tekfir etmeyi farz kıldı. Onlardan uzaklaşmayı da. Kardeşleri ve çocukları olsalar da bu tağutlar. Vallahi ve vallahi dininizin aslına yapışın kardeşlerim. Umulur ki rabbiniz ile ona hiçbir şeyi ortak koşmadan karşılaşsınız.”

Öyleyse onların safında duran onların taraftarından olan ve tağutu ayakta tutan rukûnlardan olan biri olursa nasıl olur...

---

²⁷ Gafir-Mümin 47

²⁸ Bakara 166